

DIETARI

RAMON Iglesias

13 DISSABTE

BARBERS TAFANERS He de reconèixer que he deixat de llegir els confidencials electrònics. Cada dia em fan arribar per correu electrònic un resum de totes les tafaneries publicades a la xarxa i el primer que faig és esborrar-lo sense llegir res. En primer lloc perquè sóc incapaç de llegir tots els correus que m'arriben i en segon lloc perquè la qualitat informativa dels anomenats confidencials és més aviat ínfima per no dir nul·la.

En realitat s'han convertit en difamadors electrònics. Si una empresa es dedica a difamar una altra empresa a través d'una pàgina web, l'altra empresa en crea una per tornar-s'hi. I així anar fent! Això provoca que mai siguis capaç de descobrir la veritat i que llegir-los es converteixi en una monumental pèrdua de temps.

Sortosament els mitjans de comunicació convencionals amb un cert criteri han deixat de fer cas d'aquests confidencials. En un primer moment, portats per la novetat i per la por de perdre notorietat i a lectors, publicaven tota aquesta porqueria. Actualment els confidencials electrònics són, quant a credibilitat, el que era abans la carnissera i el barber tafaners del poble.

14 DIUMENGE

COSTELLADES PRESIDENCIALS Jordi Pujol va instaurar la visita de cap de setmana a... Consistia a traslladar-se a un poble i amb l'excusa d'inaugurar una depuradora, mantenir un contacte directe amb centenars de possibles electors, demostrar que el Govern treballava i fer que tots els periodistes el seguisin per llençar proclames polítiques. Un dia rodó i rendible! Els «seus» van intentar que Pasqual Maragall seguís aquesta fórmula tan llesta i rendible, però a ell no li va interessar mai i tampoc s'hi sentia massa còmode. A més a més els «seus» van acabar veient que era contraproductiu, ja que el president Maragall era incapaç de cenyir-

18 DIJOUS

ANIOLRESCLOSA

PRESENTACIÓ. L'estudi presentat aquesta setmana defensa la necessitat de la polèmica línia.

Desconcert elèctric

A propòsit de l'estudi sobre la necessitat o no de la MAT, presentat per aquesta cosa de la Diputació que és diu Cilma, se m'acudeixen moltes hipòtesis i barbaritats: 1) Algú els ha fet el llit 2) No se'l van estudiar bé abans de presentar-lo 3) Els contraris a la línia han decidit desistir perquè ha quedat demostrat que cal aquesta interconnexió 4) Fontaners de la Pimec i la FOEG li van

canviar els papers a Enric Pardo abans de fer la presentació.

Hi hauria més bajanades per divagar durant hores però, en canvi, només hi ha un diagnòstic: depressió i sensació d'haver estat traïts entre milers de persones que fa anys lluiten per demostrar que la MAT no resoldrà els problemes del futur i que, en canvi, hipoteca territoris en el present.

se a un guió i en qualsevol moment podia provocar un sisme. El president Montilla està intentant perfeccionar les costellades dominicals. Avui, a Figueres, no ha volgut parlar amb els periodistes (no sigui que preguntin). Els «seus» han comunicat als reporters que enmig del discurs parlaria d'allò que tots els periodistes volien escoltar. És a dir, enmig d'un discurs sobre gestió de govern ha col·locat una reflexió sobre ETA i s'ha quedat tan ample. Montilla ha afegit al sac de virtuts que diuen que té, una altra: la vidència. Coneix el contingut de les preguntes abans que li formulin.

15 DILLUNS

FILL DE PUTA! Aquest insult és el més gros que ens permet utilitzar el nostre idioma i possiblement tots els del món. A totes les cultures la institució maternal és sagrada. És un insult que no s'hauria d'escriure gratuïtament i que només em per-

meto reproduir per referir-me al propietari del restaurant de Girona que va exigir a una treballadora que avortés si volia continuar contractada.

Ho ha denunciat el sindicat UGT després que la cambrera hi va recórrer desesperada. Caldrà veure com acaba la història, ja que sovint topa amb allò de «la seva paraula contra la meva». Caldrà saber també si els fets són certs, encara que una font m'explica que el restaurant aquest té un llarg currículum d'abusos contra els seus treballadors i que disposen d'un testimoni que malauradament s'està fent enrere en la seva intenció inicial de declarar. Conec el nom del restaurant, però evidentment no el puc dir, entre d'altres coses perquè m'impediria recordar la mare d'aquest personatge i els molts que pugui representar.

16 DIMARTS

EN NOM DEL MORT Sempre he

mantingut que si hi haguessin tantes persones minusvàlides com places d'aparcament destinades a aquest col·lectiu, ens hauriem de començar a preocupar. Ara, però, he entès com és que quasi sempre estan plenes: MIFAS i l'Ajuntament de Girona han denunciat que hi ha familiars d'aquestes persones que utilitzen les targetes de minusvàlid per aparcar el cotxe quan van a la feina. No només això, hi ha persones que falsifiquen aquests passis. I per acabar de completar el despropòsit l'Ajuntament també ha detectat familiars que, un cop morta la persona minusvàlida, continuen utilitzant durant anys la targeta per poder aparcar en aquests llocs reservats.

17 DIMECRES

COBRAR EL SOROLL Les mesures impulsades per la Generalitat per fer front a la progressiva desaparició de les garotes, sobretot al Baix Empordà, tenen com a virtut que són ben inten-

cionades. Però tenen un defecte: són estèrils. Poden anar bé per conscienciar que aquest marisc està en clara regressió, com demostra l'estudi presentat avui per Martí Sans, el director general de Pesca, però no poden fer res per impedir que es continuï arrasant el litoral.

Les noves mesures passen per fer més inspeccions a les llotges, per ampliar la veda i congelar les llicències per evitar que hi hagi més mariscadors. Estan bé! però no aborda el principal problema: com fer front als centenars de particulars que cada any se sumen a l'aventura d'agafar garotes sense tenir ni idea de com s'han d'agafar, quin tipus i a on? La Generalitat no té capacitat, amb una costa amb tants quilòmetres, per vigilar aquest fenomen i el dels furtius professionals. Diuen que campanyes com la garoinada no han fet mal a aquest marisc. Fals! Com és que al Baix Empordà quasi no queden garotes i a l'Alt n'hi ha? Encara que no moltes, per desgràcia.

19 DIVENDRES

TANCAR NEGOCIS Generalment aquí a Catalunya els millors negocis es tanquen dinant. Ara les reunions de treball també es fan enmig de tecs. Només han d'observar les desenes de restaurants que han obert últimament a Girona i sempre estan plens. A altres comunitats ho fan més llarg: sopen, van de copes i el que surti (bé a Catalunya també n'hi ha, d'aquests). El que passa que amb la incursió de la dona en els llocs de responsabilitat de la política i l'empresa, el dinar és la cerimònia que sembla més idònia. Sigui com sigui, malgrat la irrupció de la dona, podem continuar mantenint aquest carregós costum. A Finlàndia, en canvi, s'estan carregant el seu, que consistia a fer reunions de treball i de negocis a les saunes (aquí aquestes caixes de vapor irrespirables sempre han tingut una imatge més aviat gai). A Finlàndia la irrupció de les dones en el poder impedeix seguir amb aquestes reunions. El principal problema per continuar fent-les és que els finesos entren a la sauna en pilota picada i, clar, no quedaria massa bé que la directora despatxés en boles amb un subordinat. L'autoritat deixa de ser-ho quan es despulla. A més la concentració seria francament difícil.

Si el teu futur està dins del món de l'aviació

CURSOS:

Pilot de línies aèries
avió i helicòpter

Pilot privat d'avió
i helicòpter

Auxiliar de vol (TCP)

PRESENTACIÓ

Dissabte 27 de Gener
11:00 del matí
Hotel Carlemany
Plaça Miquel Santaló
Girona

Aeroport de Sabadell
Tel: 93 746 40 06

Autorització de Foment: FTO E-027
www.aerolink.es info@aerolink.es

aerolink